

Čj. UOOU-00939/13-31

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 3. května 2013 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: hlavní město Praha, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1, IČO: 00064581, v souvislosti se zpracováním osobních údajů vlastníků vozidel v registru silničních vozidel, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., tím, že v době od 14. dubna 2009 minimálně do 2. listopadu 2012 zpracovával nepřesné osobní údaje ... v registru silničních vozidel, a to v rozsahu jméno, příjmení, akademický titul, adresa bydliště a údaj o vlastnictví vozidla Škoda 105 S, SPZ ..., jehož vlastníkem v uvedenou dobu ... prokazatelně nebyla,

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce zpracovat pouze přesné osobní údaje, které získal v souladu s tímto zákonem. Je-li to nezbytné, osobní údaje aktualizuje. Zjistí-li správce, že jím zpracované osobní údaje nejsou s ohledem na stanovený účel přesné, provede bez zbytečného odkladu přiměřená opatření, zejména zpracování blokuje a osobní údaje opraví nebo doplní, jinak osobní údaje zlikviduje. Nepřesné osobní údaje lze zpracovat pouze v mezích uvedených v § 3 odst. 6. Nepřesné osobní údaje se musí označit. Informaci o blokování, opravě, doplnění nebo likvidaci osobních údajů je správce povinen bez zbytečného odkladu předat všem příjemcům,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával nepřesné osobní údaje, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 15.000 Kč
(slovy patnáct tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zpracováním osobních údajů vlastníků vozidel v registru silničních vozidel bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) čj. UOOU-00939/13-25 ze dne 22. března 2013, který byl účastníku řízení, hlavnímu městu Praze, doručen téhož dne. Podkladem pro vydání tohoto příkazu byl kontrolní protokol sp. zn. INSP1-5736/12-17 ze dne 12. listopadu 2012 a spisový materiál shromážděný v průběhu kontroly provedené u účastníka řízení inspektorkou Úřadu Mgr. et Mgr. Boženu Čajkovou ve dnech 23. července 2012 až 2. listopadu 2012 spolu s námitkami účastníka řízení ze dne 3. prosince 2012 a rozhodnutím odvolacího orgánu o námitkách ze dne 15. ledna 2013. Dne 29. března 2013 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti výše uvedenému příkazu (který doplnil dopisem ze dne 11. dubna 2013). V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán pokračoval ve správním řízení.

Ve svém vyjádření účastník řízení uvedl důvody, které dle jeho názoru prokazují, že vynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil a ve smyslu § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. tak za správní delikt neodpovídá.

V prvním bodě účastník řízení uvedl, že na základě požadavků ... (dále také „stěžovatelka“) vždy vedl správní řízení, v rámci něhož bylo rozhodováno vydáním rozhodnutí či usnesení, přičemž Ministerstvo dopravy, jako druhoinstanční orgán, v rámci odvolacího řízení vždy potvrdilo jeho verdikt. Dále uvedl, že ve všech případech rozhodoval v souladu se zákonem č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, o čemž svědčí stanoviska a rozhodnutí nadřízeného správního orgánu – Ministerstva dopravy, které o celé kauze vědělo, považovalo aplikovaný postup za správný a odpovídající právním normám upravující předmětnou problematiku. Dle názoru účastníka řízení nebyl z uvedených důvodů učiněn technický zásah do elektronické části registru vozidel, který by umožnil blokaci zapsaných údajů. Účastník řízení dále poukázal na to, že Ministerstvo dopravy považovalo zpracované údaje ... za přesné a získané v souladu se zákonem. V závěru prvního bodu účastník řízení uvedl, že naopak ze strany zapsaného vlastníka vozidla nebyly v rámci žádného ze vznesených požadavků splněny zákonné podmínky, stanovené pro provedení úkonu, a současně zdůraznil, že údaje zapsané do registru vozidel mají toliko deklaratorní charakter.

Ve druhém bodě doplnění odporu účastník řízení sdělil, že v elektronické části registru vozidel vyznačil v tzv. doplňkovém textu u předmětného vozidla informaci o předání vozidla, včetně dokladů a SPZ panu ... a využil tak dle svého názoru za daných okolností veškerých dostupných možností k vedení objektivních a relevantních údajů.

Dále, ve třetím bodě, účastník řízení uvedl, že informaci o existenci rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 24. února 2010, ..., z něhož vyplývá, že ... není vlastníkem ani provozovatelem vozidla RZ ..., obdržel v květnu 2010, což je cca 2,5 roku, nikoli 3,5 roku, jak je uvedeno v příkazu, přičemž tuto dobu správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnost.

Ve čtvrtém bodě účastník řízení uvedl, že jsou mu k tíži přičítány okolnosti spočívající ve skutečnosti, že postupoval po celou dobu řízení v souladu s pokyny a rozhodnutími nadřízeného správního orgánu a uvedené okolnosti nejsou dle jeho názoru v souladu se zásadou přiměřenosti. Z tohoto důvodu účastník řízení nesouhlasí s hodnocením okolností případu.

V posledním, pátém bodě, účastník řízení uvedl, že obdobný případ se za účinnosti zákona č. 56/2001 Sb. a zákona č. 101/2000 Sb. nevyskytl. Dále poukázal na to, že speciální zákon řešící problematiku registrace vozidel a provádění změn zapisovaných údajů, včetně programových možností centrálního registru vozidel a zákon č. 101/2000 Sb. nejsou v souladu, neboť podmínky stanovené ke splnění povinností jedním speciálním zákonem negují podmínky druhé právní normy shodné právní síly. Účastník dále sdělil, že v případě výskytu obdobných podnětů bude brát zřetel na závěry kontrolního protokolu a současně oznámil, že byl dán podnět Ministerstvu dopravy, na základě něhož by měly být učiněny kroky vedoucí k souladu obou dotčených právních norem.

Účastník řízení se tak domnívá, že na základě výše uvedeného, vynaložil veškeré možné úsilí, které platné právní normy připouští a lze je tedy spravedlivě požadovat. V návaznosti na uvedené žádá o objektivní posouzení uvedených argumentů a přehodnocení příkazu, proti němuž jeho odpor směřuje.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení zpracovával v registru silničních vozidel, vedeném na základě zákona č. 56/2001 Sb., v době od 14. dubna 2009 minimálně do 2. listopadu 2012 osobní údaje ..., a to v rozsahu jméno, příjmení, akademický titul, adresa bydliště a údaj o vlastnictví vozidla Škoda 105 S, SPZ ..., jehož vlastníkem v uvedené dobu ... prokazatelně nebyla.

Dále ze spisového materiálu vyplývá, že ... v roce 2003 prodala prostřednictvím autobazaru své osobní vozidlo Škoda 105 S, SPZ ..., panu ... (dále také „kupující“). Při prodeji vozidla převzal kupující technický průkaz, osvědčení o technickém průkazu, plnou moc k evidenčnímu převodu vozidla a současně zanechal autobazaru jím podepsaný závazek zajistit evidenční převod vozidla.

Stěžovatelka však v roce 2008 zjistila, že kupující evidenční převod vozidla nezajistil a vozidlo je v registru silničních vozidel stále vedeno na její jméno. Následně se pokusila plnou moc k evidenčnímu převodu vozidla kupujícímu odvolat, což se nepodařilo z důvodu nemožnosti doručení dopisu kupujícímu a tuto skutečnost oznámila odboru dopravně správních agend účastníka řízení.

Účastníku řízení stěžovatelka zaslala žádost o zápis změn údajů v registru silničních vozidel ze dne 14. dubna 2009, ke které připojila kupní smlouvu k předmětnému vozidlu a dále se na další postup ve věci zeptala prostřednictvím elektronické pošty dne 16. dubna 2009.

Dne 17. dubna 2009 dostala stěžovatelka na svůj e-mail odpověď od účastníka řízení, ve které jí bylo sděleno, že její žádosti nemůže být vyhověno, neboť k výše uvedené žádosti je nutné přiložit zákonem stanovené dokumenty, tj. technický průkaz a osvědčení o technickém průkaze (tyto však stěžovatelka již neměla, protože byly při prodeji vozidla předány kupujícímu).

Dále vydal účastník řízení dne 24. dubna 2009 rozhodnutí o zamítnutí žádosti o zápis změn údajů v registru silničních vozidel. Stěžovatelka proti tomuto rozhodnutí podala odvolání k Ministerstvu dopravy, které napadené rozhodnutí potvrdilo.

V březnu roku 2009 stěžovatelka podala k Okresnímu soudu v Kladně žalobu proti kupujícímu, kterou se domáhala určení, že mezi ní a kupujícím byla platně uzavřena kupní smlouva, podle které kupující nabyl předmětné vozidlo do vlastnictví dne 10. prosince 2003. Okresní soud v Kladně vynesl dne 24. února 2010 rozsudek ..., který nabyl právní moci dne 31. března 2010, ve kterém bylo mimo jiné potvrzeno, že stěžovatelka není od 10. prosince 2003 provozovatelem ani vlastníkem vozidla.

Stěžovatelka se opětovně obrátila na účastníka řízení v květnu roku 2010 se žádostí o zápis změny vlastníka vozidla a současně k žádosti přiložila ověřenou kopii rozsudku Okresního soudu v Kladně. Účastník řízení znovu rozhodnutím žádost zamítl se stejným odůvodněním jako již dříve zmíněnou žádost. Stěžovatelka opět podala proti rozhodnutí účastníka řízení odvolání a Ministerstvo dopravy svým rozhodnutím rozhodnutí účastníka řízení potvrdilo.

V září roku 2010 se stěžovatelka obrátila na účastníka řízení se žádostí o zápis ztráty nebo zničení technického průkazu a osvědčení o technickém průkazu do registru silničních vozidel. Účastník řízení žádost stěžovatelky rozhodnutím zamítl a stěžovatelka podala proti rozhodnutí odvolání k Ministerstvu dopravy, které rozhodnutí účastníka řízení potvrdilo.

Dne 4. května 2011 stěžovatelka podala Městskému soudu v Praze podnět k podání návrhu k Ústavnímu soudu na zrušení ustanovení § 12 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 56/2001 Sb. z důvodu rozporu s čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a dále dne 17. února 2012 podala na Ministerstvo dopravy podnět k provedení přezkumného řízení ve věci žádosti o zápis ztráty nebo zničení technického průkazu a osvědčení o technickém průkazu k vozidlu.

Stěžovatelka následně zaslala Úřadu dopis ze dne 3. dubna 2012, ve kterém popsala výše uvedené skutečnosti. Úřad jí dopisem ze dne 11. dubna 2012 zn. VER-2959/12-2/HEJ sdělil, že podle § 20 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je správce osobních údajů, kterým je podle § 4 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb. v daném případě účastník řízení, povinen provést likvidaci osobních údajů, jakmile pomine účel, pro který byly osobní údaje zpracovány, nebo na základě žádosti subjektů údajů podle § 21 zákona č. 101/2000 Sb. Dále Úřad stěžovatelce sdělil, že, vzhledem k tomu, že případ byl projednáván ve správním řízení a je projednáván Městským soudem v Praze, je v souladu se zákonem č. 101/2001 Sb., že likvidace osobních údajů zatím nebyla provedena a rozhodnutí tohoto soudu je třeba vyčkat. Na dobu do soudního vyřešení případu lze požádat o blokadu osobních údajů, čímž se zamezí tomu, aby byla nesena odpovědnost např. za případné neplnění povinností provozovatele

vozidla podle § 10 zákona č. 56/2001 Sb. Rovněž lze požádat účastníka řízení, resp. Ministerstvo dopravy o vysvětlení, proč v řízení o zápisu ztráty nebo zničení technického průkazu a osvědčení o technickém průkazu akceptoval pravomocné rozhodnutí soudu o vlastnictví vozidla a v řízení o změnu vlastníka nikoliv, dále o vysvětlení, zda pravomocné rozhodnutí soudu o vlastnictví vozidla je či není „ostatním dokladem osvědčujícím změnu zapisovaných údajů“ ve smyslu § 12 odst. 2 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb. Jestliže je rozhodnutí soudu akceptováno, avšak je odmítáno provedení zápisu změn údajů v registru vozidel s odvoláním na nesplnění podmínek podle § 12 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 56/2001 Sb., mělo by být vyhověno žádosti o blokování předmětných osobních údajů do soudního vyřešení případu.

Stěžovatelka dne 24. dubna 2012 podala účastníku řízení žádost o blokaci nepřesných osobních údajů spolu s žádostí o podání vysvětlení. Dne 29. května 2012 bylo stěžovatelce doručeno rozhodnutí účastníka řízení ze dne 23. května 2012, ve kterém byla žádost o blokaci osobních údajů zamítnuta. Účastník řízení toto zamítnutí žádosti odůvodnil s odkazem na § 4 zákona č. 56/2001 Sb., který dle účastníka řízení takový úkon neumožňuje a účastník řízení není k blokaci zmocněn. Dále účastník řízení uvedl, že k provedení změny v registru vozidel zapsaného vlastníka může dojít po splnění zákonných podmínek uvedených v § 11 odst. 1 a § 12 odst. 1 a 2 zákona č. 56/2001 Sb., tj. že žadatel o změnu údajů musí k žádosti přiložit technický průkaz a osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a ostatní doklady osvědčující změnu zapisovaných údajů, a tedy že bez uvedených dokumentů je výše zmíněný rozsudek Okresního soudu v Kladně nedostačujícím právním titulem k zapsání změn do registru silničních vozidel.

Oznámením ze dne 23. července 2012 byla u účastníka řízení zahájena kontrola.

V průběhu kontroly účastník řízení uvedl k jejímu předmětu, že plně odkazuje na předané kopie spisových materiálů, které obsahují rozhodnutí ve věci a odůvodnění, a dále uvedl, že si nedovede představit zapsání změny údajů o provozovateli vozidla bez předložení náležitostí požadovaných zákonem. Účastník řízení předal kontrolujícím kopie spisů vedených na svém odboru dopravně správních činností ve věci vozidla SPZ ... a tři listy výstupů z elektronické databáze registru. Z výpisu z databáze elektronické části registru vozidel k datu 24. září 2010 bylo zjištěno, že u předmětného vozidla je jako provozovatel uvedena stěžovatelka, v doplňkovém textu je uvedeno, že vozidlo včetně SPZ, technického průkazu a osvědčení o technickém průkazu bylo předáno z důvodu prodeje a převodu vozidla panu Z kopií předaných spisů vyplývá, že již dne 29. července 2006 byla zajištěna SPZ předmětného vozidla na přívěsném vozíku jiného vozidla. Ve spisu S-MHMP-166174/2009 je založena informace České kanceláře pojistitelů ze dne 9. února 2009 o tom, že platná pojistná smlouva pojištění z odpovědnosti předmětného vozidla byla uzavřena od 1. ledna 2000 do 15. prosince 2003. Žádné další pojistné smlouvy k uvedenému vozidlu nejsou evidovány. Ze spisu S-MHMP 409538/2010 bylo dále zjištěno, že stěžovatelka k žádosti o zrušení údaje o původním vlastníku ze dne 7. května 2010 předložila účastníku řízení rozsudek Okresního soudu v Kladně Dále bylo ze spisu S-MHMP 427953/2010 zjištěno, že účastník řízení byl usnesením Ministerstva dopravy č.j. 43/2010-150-SPR/3 ze dne 29. října 2010 určen místně příslušným správním orgánem k projednání žádostí stěžovatelky, nazvaných „Podnět k zahájení správního řízení z moci úřední s panem ...“, za účelem trvalého vyřazení

vozidla Škoda 105 S, SPZ ..., z registru silničních motorových vozidel podle § 13 odst. 1 písm. b/ zákona č. 56/2001 Sb.“ a „Žádost o zrušení údaje o původním vlastníkovi a provozovateli vozidla v registru silničních motorových vozidel a zapsání a nebo poznamenání nového vlastníka“. Ze spisu S-MHMP 771006/2010 bylo zjištěno, že žádost stěžovatelky o zápis ztráty nebo zničení technického průkazu a osvědčení o registraci předmětného vozidla byla účastníkem řízení zamítnuta a toto rozhodnutí bylo potvrzeno Ministerstvem dopravy. Dále bylo z části spisu č.j. MHMP614630/2012 zjištěno, že účastník řízení nevyhověl žádosti stěžovatelky o blokaci osobních údajů vlastníka a provozovatele předmětného vozidla. Posledně uvedený spis byl k odvolání stěžovatelky postoupen Ministerstvu dopravy.

Účastník řízení v podání označeném „Podezření z porušení povinností správce při zpracování osobních údajů – vyjádření před termínem vydání kontrolního protokolu“ ze dne 3. října 2012 uvedl, že z předané dokumentace, týkající se stěžovatelky v souvislosti s vozidlem SPZ ..., vyplývá, že veškeré podněty a požadavky byly ze strany účastníka řízení řešeny v intencích zákona č. 56/2001 Sb. Požadavky na trvalé vyřazení vozidla z registru, zrušení údajů v registru vozidel, zápis ztráty TP a ORV, řešené v rámci vedeného správního řízení, byly zamítnuty a ve všech případech potvrzeny odvolacím orgánem – Ministerstvem dopravy. V případě podezření z porušení povinností správce je třeba jednoznačně uvést, dle kterých konkrétních ustanovení zákona č. 56/2001 Sb. je třeba v rámci odstranění nedostatků postupovat. Podle účastníka řízení uvedený zákon neumožňuje blokaci zapsaných údajů, s ohledem na okolnosti není možné věc řešit provedením opravy či doplněním údajů, kromě toho, co již bylo učiněno, ani likvidací osobních údajů. Blokovat údaje je dle názoru účastníka řízení oprávněno pouze Ministerstvo dopravy ve smyslu § 4a odst. 6 zákona č. 56/2001 Sb. Podle § 4 odst. 1 tohoto zákona je registr pouze evidencí silničních motorových vozidel, přípojných vozidel a provozovatelů těchto vozidel, a to na základě údajů předkládaných žadateli. Účastník řízení je tak toho názoru, že mu jako správnímu orgánu nepřísluší posuzovat vlastnické vztahy. Účastník řízení uvedl, že podmínky zápisu změny vlastníka v registru upravuje § 11 a § 12 zákona č. 56/2001 Sb., přičemž je taxativně stanovena povinnost zapsaného vlastníka přiložit k žádosti o provedení změny, kromě jiných dokladů, technický průkaz a osvědčení o registraci vozidla.

V doplnění svého podnětu ze dne 30. října 2012 stěžovatelka uvedla, že předmětné vozidlo není pojištěno od 16. prosince 2003. Dále stěžovatelka uvedla, že účastník řízení nevěděl, že dne 10. prosince 2003 vozidlo prodala, měl s ní však podle jejího názoru zahájit přestupkové řízení podle § 16 odst. 1 písm. b) a podle § 16b odst. 4 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Stěžovatelka tak má za to, že účastník řízení spoluzavinil, že se již tehdy nedohledal skutečný vlastník vozidla, neboť v přestupkovém řízení, které mělo být zahájeno, by skutečnost prodeje vozidla panu ... jistě oznámila. Podle stěžovatelky by se vlastník vozidla měl dohledat i v rámci správního řízení směřujícího k vydání rozhodnutí o trvalém vyřazení vozidla z registru podle § 13 odst. 1 písm. b), resp. dříve písm. c) zákona č. 56/2001 Sb. Toto správní řízení lze zahájit i z moci úřední. Žádost o vydání tohoto rozhodnutí podala stěžovatelka účastníku řízení dopisem ze dne 11. února 2009 a doložila jí potvrzením České kanceláře pojistitelů o neexistenci pojištění odpovědnosti. Nedostatky této žádosti účastník řízení vytkl stěžovatelce usnesením ze dne 17. února 2009, které jí bylo doručeno dne 27. února 2009. Stěžovatelka dle svých možností odstranila vady žádosti v odpovědi ze dne 2. března 2009. Účastník

řízení vydal dne 10. března 2009 rozhodnutí č.j. 166174/2009, podle kterého žádosti nelze vyhovět, protože předem musí být proveden zápis změny vlastníka vozidla na základě žádosti podané podle § 11 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb. Toto zdůvodnění nemá podle stěžovatelky oporu v zákoně. Další spoluzavinění nesprávné evidence vlastníka a provozovatele vozidla ze strany účastníka řízení stěžovatelka spatřuje v tom, že když mu Policie České republiky v návaznosti na kontrolu vozidla VW Golf s SPZ ... dne 29. července 2006 zaslala tabulku SPZ ..., která byla protiprávně umístěna na přívěsném vozíku, tak stěžovatelka nebyla o tomto nálezu účastníkem řízení vůbec informována a bez jejího vědomí nechal účastník řízení tabulku sešrotovat. Stěžovatelka uvedla, že kdyby byla o nálezu tabulky informována, řešila by problém s nesprávnou evidencí vlastníka a provozovatele vozidla již tehdy.

Účastník řízení k uvedenému doplnění podnětu uvedl, že registr vozidel není dle zákona v žádné jeho části veřejným registrem. Česká kancelář pojistitelů vychází při výkonu své činnosti z údajů, které jí poskytuje Ministerstvo dopravy z centrálního registru vozidel, přičemž má možnost požadovat i sdělení jednotlivých údajů vedených v centrálním registru vozidel, jsou-li proto důvody vyplývající z její působnosti dle zákona č. 168/1999 Sb. Další subjektivní konstrukce uvedené v doplnění jsou podle účastníka řízení ovlivněny a přizpůsobeny snahou odvrátit odpovědnost za nesplnění povinnosti vlastníka vozidla hlásit příslušnému úřadu ve stanovené lhůtě změnu vlastníka vozidla a splnit zákonné podmínky k jejímu provedení. Účastník řízení dále uvedl, že, přenesen-li vlastník vozidla tuto povinnost smluvně na jiný subjekt, který k tomu písemně zmocní, a ten svému závazku nedostojí, pak je třeba tuto záležitost řešit dohodou, případně soudní cestou. Argumentace údajnou nečinností úřadu, který neobdržel podnět k zahájení řízení v souvislosti se zánikem pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, považuje účastník řízení v souvislosti s podnětem k šetření podezření z porušení povinností správce dat při zpracování osobních údajů v souvislosti s registrací vozidla za zcela irrelevantní. Stejně tak v případě zajištění zneužití registrační značky nevyplývá podle účastníka řízení pro registr vozidel povinnost o této skutečnosti informovat vlastníka vozidla. Naopak účastník řízení má za to, že je povinností vlastníka vozidla chránit registrační značku, která je majetkem státu, před zneužitím a dbát o to, aby tabulka registrační značky nebyla umístěna na vozidlo, na které nebyla přidělena. K sešrotování zajištěné poškozené registrační značky není třeba souhlasu vlastníka. S ohledem na veškeré předchozí kroky a pokusy stěžovatelky, kdy se snažila vyřešit tento problém celou řadou požadavků, aniž byly z její strany splněny zákonné podmínky a žádostem bylo možno vyhovět, považuje účastník řízení uvedené argumenty účelové.

Účastník řízení se dále k předmětu řízení vyjádřil v námitkách proti kontrolnímu protokolu ze dne 3. prosince 2012. Účastník řízení zejména uvedl, že kontrolní protokol neoznačuje kromě § 81 zákona č. 56/2001 Sb., který je dle jeho názoru pro případ irrelevantní, ustanovení právních předpisů, která byla porušena tak, jak stanoví § 38 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb. K této námitce odvolací orgán v rozhodnutí o námitkách uvedl, že registr vozidel je registrem, ve kterém dochází ke zpracování osobních údajů ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., na uvedené zpracování se tento zákon plně vztahuje, stejně jako zákon č. 56/2001 Sb., pokud stanoví ve vztahu k osobním údajům odlišné povinnosti. Správce je tedy povinen naplnit § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., pokud zákon č. 56/2001 Sb. nestanoví něco jiného.

Odvolací orgán ve svém rozhodnutí čj. INSP1-5736/12-20 ze dne 15. ledna 2013, které nabylo právní moci téhož dne, námitkám účastníka řízení nevyhověl.

Podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Údaje v rozsahu jméno, příjmení, akademický titul, adresa bydliště a údaj o vlastnictví vozidla jsou tak bezpochyby osobní údaje.

Zákon č. 101/2000 Sb. pod pojmem zpracování osobních údajů rozumí dle § 4 písm. e) jakoukoliv operaci nebo soustavu operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Účastník řízení tak jednoznačně osobní údaje zpracovává, neboť je mimo jiné shromažďuje, uchovává, používá atd.

Dle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., je správcem každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj. V daném případě je tak účastník řízení zcela nepochybně správcem osobních údajů, neboť určuje účel (vedení evidence silničních vozidel) a prostředky zpracování osobních údajů, resp. mu tyto vyplývají ze zákona č. 56/2001 Sb. (viz § 4 a násl. zákona č. 56/2001 Sb.).

Povinností správce osobních údajů podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. je zpracovat pouze přesné osobní údaje, které získal v souladu s tímto zákonem. Je-li to nezbytné, osobní údaje aktualizuje. Zjistí-li správce, že jím zpracované osobní údaje nejsou s ohledem na stanovený účel přesné, provede bez zbytečného odkladu přiměřená opatření, zejména zpracování blokuje a osobní údaje opraví nebo doplní, jinak osobní údaje zlikviduje. Nepřesné osobní údaje lze zpracovat pouze v mezích uvedených v § 3 odst. 6. Nepřesné osobní údaje se musí označit. Informaci o blokování, opravě, doplnění nebo likvidaci osobních údajů je správce povinen bez zbytečného odkladu předat všem příjemcům.

V daném případě je na základě shromážděných listin zcela nepochybné, že účastník řízení zpracovával nepřesné osobní údaje stěžovatelky týkající se vlastnictví předmětného vozidla, a ani po prokazatelném zjištění této skutečnosti tyto údaje neblokoval. Správní orgán tak na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. a tedy spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb.

K vyjádření účastníka řízení týkajícímu se doby trvání zpracování nepřesných osobních údajů stěžovatelky správní orgán uvádí, že dle jeho názoru počátek protiprávního jednání je třeba spatřovat v tom okamžiku, kdy se účastník řízení prokazatelně poprvé dozvěděl o tom, že jím zpracovávané osobní údaje jsou nepřesné, tj. 14. dubna 2009. Účastník řízení tedy měl v pozici správce osobních

údajů provést bez zbytečného odkladu taková opatření, aby nedocházelo ke zpracování nepřesných osobních údajů, tj. od 14. dubna 2009 (kdy účastníku řízení byly známy dokumenty o zjevné nesprávnosti zapsaných údajů v registru silničních vozidel) alespoň osobní údaje stěžovatelky blokovat. K tvrzení účastníka řízení, že nemá zákonnou možnost k provedení výmazu či blokace zapsaných osobních údajů konstatuje správní orgán, že na základě žádosti stěžovatelky mohl účastník řízení sám dát podnět Ministerstvu dopravy, zvláště poté, kdy mu bylo předloženo pravomocné rozhodnutí soudu o tom, že stěžovatelka není vlastníkem vozidla a byly mu známy další okolnosti, které jsou popsány výše. Účastník řízení na základě uvedených skutečností musel vědět, že zapsané údaje v registru neodpovídají skutečnému stavu.

S ohledem na uvedené je třeba taky odmítnout možnost, že by na jednání účastníka řízení bylo možno vztáhnout ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., podle kterého právní osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Je totiž zjevné, že účastník řízení vzniku protiprávního stavu nijak nezabránil, resp. nevynaložil žádné úsilí k tomu, aby protiprávní stav nenastal, ale zejména jej víc než tři roky udržoval.

Při stanovení výše sankce bylo jako k přitěžující okolnosti přihlédnuto zejména ke skutečnosti, že účastník řízení zpracovával nepřesné osobní údaje po dobu cca 3,5 roku, a to i přes to, že mu bylo prokazatelně známo a opakovaně sdělováno, že zpracovává nepřesné osobní údaje. Jako k polehčující okolnosti bylo přihlédnuto zejména ke skutečnosti, že veškerý postup účastníka řízení byl v daném případě opakovaně potvrzován nadřízeným správním orgánem a účastník řízení postupoval dle jeho pokynů a rozhodnutí. Dále bylo jako k polehčující okolnosti přihlédnuto k tomu, že zpracování nepřesných osobních údajů se týkalo pouze jedné osoby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností, který rozhodnutí vydal, proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 3. května 2013

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností